

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Μοιραίο ένα δεύτερο λάθος

Η Ελλάδα έχασε πολύτιμο χρόνο και μεγάλες ευκαιρίες. Η δικαιολογημένη οργή των πολιτών έφερε στην εξουσία τον περασμένο Ιανουάριο μία κυβέρνηση που υποσχέθηκε πολλά, αλλά άφοσε πίσω της συντρίμμια. Η απογοήτευση είναι μεγάλη. Οι αστοί που θεωρούσαν ότι θα γλίτωναν από τη μέγγενη των φόρων βλέπουν ότι συνέβη το αντίθετο, και αυτό για να χρηματοδοτηθούν επανδιορίσμοί πημετέρων και πιαύρη τρύπα του Δημο-

σίου. Οι νέοι γιατί δεν είδαν τίποτα επί της ουσίας νέο. Η μεγάλη πλειοψηφία της κοινής γνώμης συνειδητοποίησε όμως μετά το τραγικό επιπλόνο ότι δεν μπορεί να εμπιστευθεί την τύχη της χώρας στα χέρια απειρων μαθητεύοντων μάγων. Κατάλαβε επίσης μετά το δημοφήφισμα πόσο κοντά φτάσαμε στην άβυσσο προκειμένου να δοκιμασθούν όλες οι τρελές θεωρίες που κυριάρχησαν στον δημόσιο διάλογο μεσούντος του αντιμνημονιακού πυρετού...

Οριμάσαμε όλοι βιαίως αυτό το επιπλόνο. Στο χέρι μας είναι τώρα να ψηφίσουμε μία φιλευρωπαϊκή κυβέρνηση, σπριγμένη σε πραγματικά έντιμες συνεργασίες και ικανούς ανθρώπους. Μπορεί να μην έχουμε μπροστά μας ιδεατές επιλογές, σίγουρα όμως μπορούμε να επιλέξουμε κάτι πολύ καλύτερο από αυτό που ψηφίσαμε την τελευταία φορά. Ενα δεύτερο λάθος θα αποδειχθεί κάτι παραπάνω από καταστροφικό, θα είναι μοιραίο για τον τόπο.

Η ΑΥΓΗ

Και τώρα δουλειά

Τα αποτελέσματα των χθεσινών εκλογών δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία. Ο ΣΥΡΙΖΑ πάρε την ισχυρή εντολή που ζήτησε. Παρά τις επιθέσεις, συχνά ανοίκεις, που δέχτηκε από πολλές πλευρές. Παρά την προσπάθεια των ακραίων συντριπτικών της Ευρώπης, που για άλλη μια φορά επιχείρησαν να παρέμβουν στα εσωτερικά της Ελλάδας και να εκβιάσουν τους Έλληνες. Παρά την απεγνωσμένη προσπάθεια της διαπλοκής. Και παρά το γεγονός ότι δέχτηκε πυκνά πυρά από πρόσωπα και δυνάμεις που προίλθαν από τις γραμμές του.

Την επομένη των εκλογών λέγεται συνήθως ότι δεν υπάρχουν νικητές και πτυμένοι. Στην αναμέτρηση αυτή όμως υπάρχει νικητής. Είναι ο λαός μας, που απέτρεψε την παλινόρθωση του παλιού και φθαρμένου και κράτησε ζωντανή την ελπίδα. Και υπάρχουν επίσης και πτυμένοι. Είναι όσοι ήθελαν να μετατρέψουν σε παρένθεση την κυβέρνηση Τσίπρα. Τα κυκλώματα της διαφθοράς, της διαπλοκής, της οικονομικής και ηθικής χρεοκοπίας, και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι, με πρώτη τη Ν.Δ., που έριξαν τη χώρα στον βάλτο.

Η δημοκρατία δικαιούται να γιορτάζει. Η Ελλάδα της πρόδου δικαιούται να γιορτάζει. Η Ευρώπη της αλλαγής δικαιούται να γιορτάζει. Γιατί η ψήφος του ελληνικού λαού ανέτρεψε αντιδραστικούς υπολογισμούς και σχέδια. Έδωσε νέα πνοή στην μάχη για μια άλλη πορεία και μια άλλη προοπτική της Ευρώπης. Και έδωσε επίσης τη δυνατότητα στην Αριστερά και τους συμμάχους της, από καλύτερες θέσεις, με ισχυρή λαϊκή στήριξη.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

xxx «Σχεδιάζουμε τις ιδιωτικοποίσεις»

«Οχι μόνο θέλουμε τις ιδιωτικοποίσεις, αλλά τις σχεδιάζουμε κιόλας». Αυτό είπε ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας, κατά τη διάρκεια συνέντευξης στον «Ενικό» και τον Νίκο Χατζηνικολάου την Πέμπτη το βράδυ και παρέπεμψε στο μνημόνιο που έφερε και ψήφισε στην Βουλή. Πράγματι, έτσι είναι. Ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με τους ΑΝΕΛ, ως κυβέρνηση, έχουν πολιτική που ικανοποιεί τις ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου, την ανάκαμψη της κερδοφορίας του, την ίδια στιγμή που αυτά συνοδεύονται από μέτρα σε βάρος του λαού. Γιατί πηματαλιστική ανάπτυξη και

οι επενδύσεις που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι θα φέρει θα γίνουν με μισθούς πείνας, με εργασιακά δικαιώματα τσακισμένα από

όλα τα μνημόνια και βέβαια και από το τρίτο μνημόνιο που ψήφισαν μαζί ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι και ΑΝΕΛ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παππάς

Ο Ιγκλέσιας μαθαίνει από τον Τσίπρα

Ξάφνιασε, άλλους ευχάριστα και άλλους δυσάρεστα, η επιλογή του επικεφαλής του Podemos Ιγκλέσιας να συνεργαστεί με τον διάσημο Γάλλο οικονομολόγο Τομά Πικετί. Ο Πικετί, συγγραφέας του μπεστ-σέλερ «Το κεφάλαιο στον 21ο αιώνα» (στα ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Πόλις»), κείνοιανιστής, μέλος του γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος και με πολιτικές φιλοδοξίες -λέγεται ότι βλέπει τον εαυτό του υπψήφιο για την προεδρία στις μεθεπόμενες εκλογές- ανήκει στην ομάδα των οικονομολόγων που ασκούν σκληρή κριτική στη στρατηγική της λιτότητας που έχουν επιβάλει οι Γερμανοί στην ευρωζώνη.

Είναι αυτός που έγραψε «ώστε τον καπιταλισμό από τους καπιταλιστές», που προτείνει διεθνή συνεργασία για να επιβληθεί ένας παγκόσμιος φόρος στο κεφάλαιο, κάνοντας λόγο για «επείγουσα ανάγκη, καθώς η αύξηση των ανισοτήτων συνιστά άμεση απειλή για τη δημοκρατία».

Αποδόμησε τα μνημόνια που εφαρμόστηκαν στη χώρα μας, καυτηρίασε τη συμπεριφορά του Βερολίνου και των Βρυξελλών απέναντι στην αριστερή κυβέρνηση της Ελλάδας, πιστεύει ότι και το νέο πρόγραμμα θα αποτύχει γιατί έχει την ίδια φιλοσοφία με τα προηγούμενα και είναι ο ιδιοκτήτης της ιδέας που έριξε ο Ολάντ στη δημόσια συζήτηση για τη δημιουργία κοινοβουλίου της ευρωζώνης.

Αντίπαλος των πολιτικών που σαλπίζουν την επιστροφή στα εθνικά νομίσματα επειδή, όπως σημειώνει, «ο δρόμος της εθνικής αναδίπλωσης θα οδηγούσε μόνο σε ματαιώσεις και απογοτεύσεις ακόμα μεγαλύτερες από εκείνες που φέρνει ο ευρωπαϊκός δρόμος».

Ο Ιγκλέσιας δεν τον επέλεξε τυχαία, όπως και καθόλου τυχαία δεν ήταν τα ανοίγματά του στις σοσιαλιστικές δυνάμεις που αμφισβήτησε στη γραμμή του νεοφιλελευθεριού που πρωθείται στην Ισπανία. Είναι φανερό ότι διδάχθηκε από την εξάμπην περιπέτεια του Τσίπρα.

Του αναγνωρίζει ότι «πάλεψε σαν λιοντάρι», τον σπρίζει, εγκαλεί τους ευρωπαϊκούς θεσμούς για πιωτική διάθεσην απέναντι σε μια κυβέρνηση που τόλμησε να εισηγηθεί κάτι διαφορετικό, αλλά βλέποντας τη ποσοστά του στην Ισπανία να πέφτουν (βρίσκεται στην τρίτη θέση), ίσως και εξαιτίας της κατάληξης που είχαν οι διαπραγματεύσεις Ελλάδας-δανειστών, καταλαβαίνει από τώρα αυτό που ο Τσίπρας ένιωσε στο πετσί του με οδυνηρό τρόπο καθ' όλη τη διάρκεια των επαφών του με τους εταίρους: ότι, δηλαδή, ο ακτιβιστής χωρίς θεωρητική πυξίδα, χωρίς πολιτικό σχέδιο, χωρίς συμμαχίες, με πλεόνασμα βολονταρισμού και υποτιμώντας τους συσχετισμούς, «οδηγείται σε αδιέξοδα και σπαταλάει τις καλές προθέσεις» (Κώστας Δουζίνας «Η Αυγή» 6-9-2015).